HIERONYMUS
Admont (?), 1. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

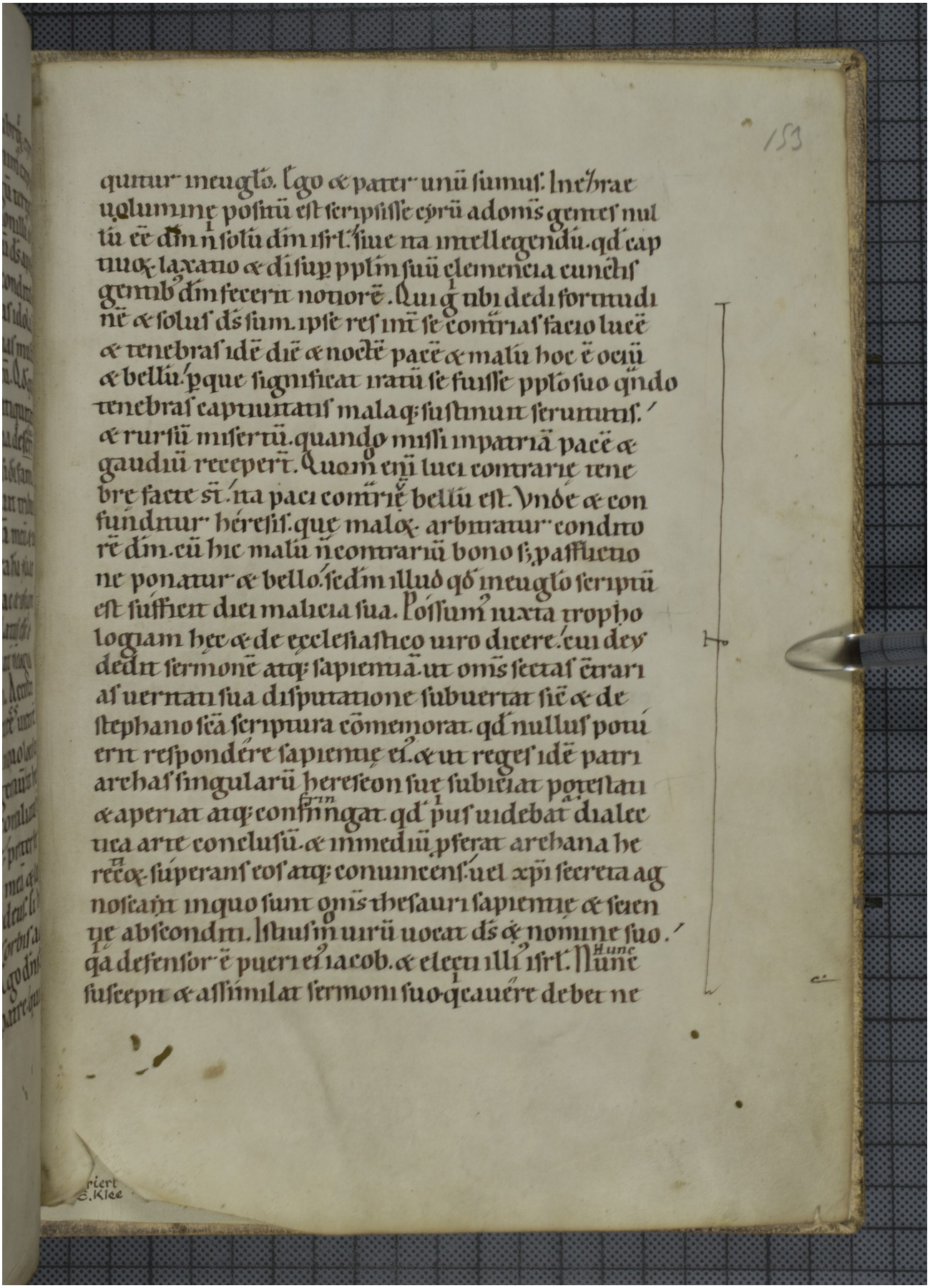

153

quitur meuglo. Ego & pater unũ sumus. In ebrae
uolumine positũ est scripsisse cyrũ adoms genes nul
lũ ee dm n solũ dm isrl. sive ta intellegendũ. qd cap
tuoq laxato & disup pplm suũ clemencia cunctis
gentib dm fecerit notore. Qui g ubi dedi fortitudi
ne & solus ds sum. ipse res int se contrias facio luce
& tenebras idẽ die & nocte pace & malũ hoc e ociũ
& bellũ. pque significat iratũ se fuisse pplo suo qndo
tenebras captiuitatis mala q sustinuit seruitutis.
& rursũ misertũ. quando missi in patriã pace &
gaudiũ receperit. Quom enim luci contrarie tene
bre facte sit. ita paci contrie bellũ est. Vnde & con
fundtur heresis. que maloq arbitratur condito
re dm. cũ hic malũ ñ contrariũ bono sit passiuo
ne ponatur & bello. sedm illud qd meuglo scriptũ
est sufficit diei malicia sua. Possum iuxta tropho
logiam hec & de ecclesiastico uiro dicere. cui dey
dedit sermonẽ atq sapiencia ut omis sectas eterari
as uertatis sua disputatione subuertat sic & de
stephano sca scriptura comemorat. qd nullus potu
erit respondere sapiencie et. & ut reges idẽ patri
archas singularũ hereseon sue subicias potestati
& aperiat atq confirmat. qd pus uidebat dialec
tica arte conclusũ. & in medio pferat arcana he
reeq superans eos atq conuincens. uel xpi secreta ag
noscant in quo sunt omis thesauri sapiencie & scien
tie abscondti. Istius in uirũ uocat ds & nomine suo.
qa defensor e pueri ei iacob. & electi illi isrl. Hunc
suscepit & assimilat sermoni suo. qcauere debet ne